

afwassing en den Geest zou, zelfs ver-
bieden, dat
et meerendeel
en die straten
oeden, weder-
tristus lichaam
n het Genade-
at God met ons
gericht, wordt
geleijde voor-
alle werkelijk-
volkomen te
alkerken het
ige, de mannen
k vreezen, van
Genadeverbond
het uitwendige
zoals de kerk
eekent en ver-
teekenis ver-
den wordt uit-
zelf op een
ijn. Want de
en, wordt niet
en raakt de uit-
kerk wel de
nusschen het
enadeverbond,
uitwendige en
at de zichtbare
heleel de inner-
stemmen we
Israel, die uit
is iets geheel
enadeverbond
elen: een uit-
enadeverbond,
af komen te
verbond, dat
enten bezegelt,
genade Gods
het uitwendig
uitwendig ge-
uitwendig ge-
En daarnaast
it te staan het
het eigenlijke
de ziel en God
anarchische be-
t en dat alleen
rding van de
vaderen is aan
et is niet het
de volkskerk
enadeverbond
eit zou kunnen
aan de zielen
en brengen.

den geestelijken
alag, worden
nderen, worden
tiger is dan zij
gt waar hij hen
n feestvierden
van verstande-
raken is. Waar
n waar niet op
wordt ook niet
aanmerking te
niet in het aan-
den eersten Mei,
m. 14000 men-
en, die in rijen
n fakkels, zich
pocht viel het
dagelijks in het
men het onder-
rijk. De bond
airbond onder
gevend fakkels
ij andere vak-
den aan paar
de maat van
el in duisternis
de uitende in
aatschappij ook
en arm van de
derenden, even-
tenheidsgeest,
de bescherming
langen oplicht,
rijen, de vrou-
n aan de poli-
die op staan-
staan, in het

acht bezit om-
chter te blijven
der toekomst-
maatschappij
rondslagen ge-
nels zijn uitge-
met muziek en
gemaakt, ter-
en lampen-
diamantklover
lan ook allicht
ebben dan de
oondhouden, en
of het vulnis
ijn onmisbaar,
geleid voor de
ere menschen-
aetig of ver-
en verrinken
s, kieswetten
der dat alles
ft het leven d

geerd worden,
an, blaas en
menigte moet
menigte zelf

de muzikanten kiest, en dat ieder mensch, al
wordt hij niet met een stemmetje in de hand ge-
boren, spoedig na zijn achtentiende jaar toch een
stemmetje in de hand krijgt; maar ook dan nog
zal het aantal geregeerden veel groter zijn dan
dat der regerders. Twee menschen kunnen niet op
deszelfs plaats staan. Zij kunnen naast elkander, boven
of onder elkander staan, maar nooit op een en
deszelfs plek; dat is onmogelijk.

Opheffing van het privaatrecht betekent dan
ook volstrekt niet dat alle menschen evenveel sul-
len beuitten en even aangenaam zullen leven. Het
is een wijsgerig stelsel, waarvan de uitvoerbaar-
heid eerst door de praktijk bewezen moet worden.
Maar het is een stelsel, dat onder alle godsdien-
stige en politieke partijen geheime aanhangers of
openbare verdedigers vindt, een medij, zoo men
meent, dat misschien te eeniger tijd op de kranke
maatschappij zal beproefd worden.

Evenals zoo'n oplicht op den eersten Mei, gaat
hoel de wereld-geschiedenis voorbij en er zal ge-
beuren wat onvermijdelijk is. Als wij maar niet
elkander in slaap zingen met het lied, dat het
socialisme toch eigenlijk niet zoo machtig is als
het wel lijkt. Wij moeten integendeel waken en
bieden, dat wij niet in verzoeking komen. Het
begint al tot de uitdagingen te behooren een
jong mensch, van eenige ontwikkeling, te ontmoet-
te die niet, meer of min, met socialistische ideeën
beemst is. De halve geleerdheid brengt vele men-
schen tot raaisel.

De menschen die in een oplicht meelopen doen
en niet. Maar het is de geest die er achter zit.
En de ondervinding heeft het geleerd, en zal i
verder leeren, dat alle geest, die ontkenst dat
Jesus Christus, de eeuwige Zoon Gods, in het
vleesch gekomen is, de geest is van den antichrist.
Het modernisme moge in de volkskerk kracht
verliezen, in het volklevens is het en wordt het
heerschende macht. En op politiek gebied moge
om bij ons land te blijven, tusschen Mr. Tydeman
en Mr. Troelstra een zeer groote afstand zijn, in
het stegen" zijn ze toch één, en helpen ze elkan-
der aan de kracht, aan den tijd overlatende wie
van beide, ten slotte, aan het langste eind zal
trekken.

Zou het daarom niet wenschelijk zijn, dat overal,
van Overheidswege, voldoende openbaar, lager,
Christelijk onderwijs werd gegeven, om daardoor
een beteren geest onder het volk te brengen en
de christelijk historische grondslagen der maats-
chappij te bewaren en te versterken?

Goedhartige lezer, mag ik u ook een vraag
doen?

Zou het niet wenschelijk zijn, dat in ons goede
land, maar ééne Kerk bestond, heilig, algemeen
en christelijk, waarin volk en Overheid boog voor
den door God gezalfden Koning?

Laat ons intusschen onder al dat wenschelijke,
trachten nuchter te blijven, door geen illusies
onsen geest te bedwelmen, maar de werkelijkheid
aanvaarden, zoals die is, en, volgende het voor-
beeld der oudere tijdgenooten, het werk doen, dat
voor de hand ligt. Laat ons, van onzenwege, zor-
gen, dat er overal goede, christelijke scholen zijn.
Toen in bange tijden, de christenen zorgden voor
christelijke scholen, heeft God gezorgd voor chris-
telijke onderwijzers, die het povere bestaanje aan-
vaardden, in het geloof dat zij als dienskerken
Gods hun volk en hun land en de kerk des Heeren
dienden. En zij zijn tot een grooten zegen
geweesen, en hunne gedachtenis blijft in eere.

Dat was, nimmergeestende nijd en druk, een
moete tijd, voor het geloof en de liefde.

Wij weten echter, dat de liefde niet altijd ste-
hendig van duur is. Dat leert ons Gods woord
en de geschiedenis, en dat ook van de eidelste
dingen het moete kan afgaan. Zoodra godsdienst
en opvoeding regeeringszaak wordt gaat er het
moete af.

De socialistien zullen het ook ondervinden dat,
als hun leiders eenmaal de regering in handen
hebben, het moete van het Meisest afgaat. Dan
nullen ze gedrukt worden en gehoorzaamheid moet
ten leeren, zoals zij zich nooit hadden voorgee-
teld, en met weemoed kunnen denken aan de moete
Meisesten, die ze in de kapitalistische maatschappij
vieren mochten.

Niet alleen aan 't slot, maar overal tintelt
de fijne humor, die een nauw verholten glim-
lach u om de lippen brengt.

Dat "goedhartige lezer, mag ik u ook eens
een vraag doen" tegenover de christelijk histo-
rischen met hun illusie van een openbare
Christelijke school, toont met één woord waar
de font van heil dit stelsel schuilt.

Oud moge Ds. Gispin zijn, maar zijn pen
is nog niet verouderd en hij zegt de dingen
saa raak, dat menige jongere 't hem benijden
mag.

Officiële Berichten.

Door woningverandering van onzen predikant,
is het adres van den kerkeraad der Geref. Kerk te
Rohrort: Ds. G. W. Akkerhuis, Friedrich
Wilhelmstrasse 21, Rohrort.

K. VAN OOSTENDIJK, scriba.

Ruhrort, 13 Mei 1907.

Hulpbehoevende Kerken in Zuid-Holland.

Vergadering van Deputaten der beide Parti-
culiere Synoden van Zuid-Holland voor de
hulpbehoevende Kerken (Art. 11 en 13 K. O.)
D.V. Maandag 27 Mei a.s. te Rotterdam, Hove-
nienstraat, 11 uur.

Namens het Moderamen:

W. B. RENKEMA, secret.-penningm.

Generale kas voor Emeriti-predikanten, Pred.'s Weduwen en Weezen.

De hulpaanvragen der Particuliere Synoden,
ten behoeve van de verzorging naar Art. 13 K. O.
voor 1907-1908, worden met de noodige bijlagen
ingewacht vóór of op den 15en Juli a.s. bij den
ondergeteekende.

W. B. RENKEMA,

1ste scriba van dep. der Gen. Kas.

Rijnburg, 13 Mei 1907.

Particuliere Synode van Zuid-Holland, (Zuidgedeelte).

De particuliere Synode van Zuid Holland,
(Zuidgedeelte) zal D.V. gehouden worden op
Dinsdag den 27en Juli a.s. te Dordrecht, in de
Wilhelminakerk.

Namens der afgevaardigden, stukken voor het
agendum enz. worden ingewacht vóór 10 Juni.

Namens de roepende kerk van Dordrecht:

H. G. DE JONGE, praeses.

J. STERK VAN DE WEG, scriba.

Classis Meppel.

De vergadering der classis Meppel zal D.V.
gehouden worden 21 Mei a.s.; tijd en plaats
bekend.

Namens de roepende kerk van Hoogeveen:

T. OEGEMA, praeses.

J. EIKELBOOM, scriba.

Hoogeveen, 14 Mei 1907.

Provinciale Synode van Drenthe.

De Provinciale Synode der Geref. Kerken in
Drenthe zal D.V. gehouden worden 11 Juni a.s.
te Hoogeveen.

Stukken voor het agendum te zenden aan den
eersten ondergeteekende.

Namens de roepende kerk van Hoogeveen:

Ds. T. OEGEMA, praeses.

J. EIKELBOOM, scriba.

Hoogeveen, 14 Mei 1907.

De Pinkstercollecte.

Aan de Gereformeerde kerken in Nederland.

Toen Christus met Zijne discipelen in de
Paaschzaal was en de jongeren ontroerd werden
en bedroefd omdat hun Heere zou heengaan,
heeft Hij ze getroost en bemoeid, zoals Hij
alleen dat kon. Zij moesten niet bedroefd zijn;
Hij zou heengaan, zeker, doch zij zouden er
geene schade van hebben; Hij was en bleef
hun Heiland; en bovendien zou Hij den Vader
bidden om een' anderen Trooster, Die altijd
bij hen blijven zou.

En Jesus heeft woord gehouden. Ook hier
geldt: "Die het beloofd heeft is getrouw." De
andere Trooster, de Heilige Geest, keerde op
den dag des Pinksterfeestes in de gemeente om
altijd in haar te blijven, en stortte Zijne gaven
op overvloedige wijze in haar uit. Toen sproten
de geloovigen uit *lood en Heiden* uit als "wilgen
aan de waterbekken"; in de verzoeking des
Geestes mochten zij wandelen; en vele vruch-
ten werden gezien, vruchten van geloof, liefde,
blijdschap, vrede, barmhartigheid en dergelijke.

Die heerlijke gebeurtenis wordt deze dagen
weer in de samenkomsten der gemeente be-
sproken, terwijl dan tevens de zoogenoemde
Pinkstercollecte voor de zending wordt gehouden.
Geliefde Broeders en Zusters! Wij vragen U:
gedenkt bijzonder aan die collecte. Er is zoo
veel noodig voor de zending; er zou nog zoo
veel meer kunnen worden gedaan, als er maar
geld aan kon worden besteed. Zij er daarom,
als vrucht van de bespreking van de rijke gaven
des Geestes, die geschenken is; als vrucht ook
van de verlevendigende werking des Geestes in
ons eigen hart, gezindheid om *mild en bij-
moedig* te geven! Geven zij ons niet alleen een
plicht, ook een *voorrecht*! En moge dan ons
bijmoedigheid en milde geven zoo gezegend worden
aan ons eigen hart, dat wij zeggen kunnen:
Het heeft mij *niet armer*, maar wel *veel rijker*
gemaakt.

Namens de deputaten der Generale

Synode voor de zending,

Ds. H. DIJKSTRA, praes.

Ds. H. HOEKSTRA, ass.

Ds. W. BREUKELAAR, penningm.

Dr. J. HANNA, secr.

Kort verslag der classis Woerden,

op 1 Mei j.l. gehouden te Alfen.

De praeses der roepende kerk, Ds. v. Dijk,
opent de vergadering met het zingen van Ps.
136: 1 en het lezen van Joh. 14: 12-26 en
gebed.

Alle kerken zijn vertegenwoordigd; Dr. van
Lankhuizen, Ds. Gunst en Ds. Koffyberg worden
naar toerbeurt als Praeses, Scriba en assessor
aangewezen.

De notulen der vorige vergadering worden
gelezen en goedgekeurd.

De kerkeraad van Woerden rapporteert dat
hij de boeken van den klassikalen quæstor
heeft nageten en in orde bevonden.

Een schrijven der classis Harderwijk wordt
voor kennisgeving aangenomen.

Een protest van een broeder uit de kerk van
Woerden aan de classis gericht, zal beantwoord
worden.

Van de gehouden kerkvisitatie wordt rapport
uitgebracht en besproken.

Ds. Brouwer rapporteert over de zending;
dienstaagende worden de noodige besluiten
genomen.

Ds. v. d. Heyden c.s. rapporteeren aangaande
hun deputaatschap naar de kerk van Nieuw-
koop; de aldaar geresen moedelijkheden zijn in
der minne geschikt.

Rapport wordt uitgebracht door Ds. v. Dijk
aangaande aan te brengen wijzigingen in het
besluit der voorgaande classis in zake de
Predikantstractementen. De commissie wordt
gecontinueerd en aangevuld en zal, na met de
kerk van Oude-Wetering overleg gepleegd te
hebben, aan de kerken tegen de eerstvolgende
classis naders voorstellen doen toekomen.

Een verandering in de grensregeling tusschen
de kerken van Oudshoort en Woubrugge wordt
op beider verzoek en ovorenstemming in deze,
goedgekeurd.

Aan afdragen van verschuldigde contributie's
aan de Theol. School wordt nog door den
penningmeester Dr. v. L. herinnerd.

De vacaturebeurten als volgt geregeld:

Ter Aar: Juni: Ds. v. d. Voet en Brouwer,

Juli: Ds. v. d. Heyden, Aug.: Ds. Kajan.

Noorden: Juni: Ds. Gunst, Juli: Ds. Elshove,

Aug.: Ds. v. Dijk en Koffyberg.

Nieuwkoop: Juni: Ds. Koffyberg, Juli: Dr.

v. Lankhuizen en Ds. Kajan, Aug.: Ds. Schoen-
makers en v. d. Heyden.

Nieuwveen: Juni: Ds. Schoenmakers, Juli:

Ds. v. d. Voet, Aug.: Ds. Brouwer.

Waarder: Juni: Dr. v. Lankhuizen, Juli:

Ds. v. Dijk, Aug.: Ds. Elshove en Gunst.

Afgevaardigd naar de Part. Syn. van Juni a.s.

te Alfen: primi: Ds. Brouwer, Schoenmakers,
Koffyberg; primi br. oud.: A. Verduin, W.

Snel, J. Eigeman; Secundi: Ds. Elshove, Gunst,

v. d. Heyden; sec. br. oud.: P. v. Bammel,

W. Engel, P. v. d. Neut.

Na rondvraag en censuur, art. 41 D. K.,

sluiting door den Praeses.

Op last der classis voornomd:

Ds. H. KOFFYBERG,

h. t. assessor.

Onze Visschers.

Wederom maken zich een tweetal broeders,
en wel Ds. Datema van Delfhaven en Ds. v.

de Wal van Hillegom, op om naar de
Shetlandseilanden te gaan en daar te arbeiden
onder onze visschers.

En nu kom ik ook weder, namens de Zee-
kerken, tot u, waarde lezers, om u ernstig en
dringend te verzoeken, mij ook nu weer Bijbels,
N. Testamenten, boeken, boekjes en tractaatjes
toe te willen zenden, om die onder de visschers
te doen verspreiden.

Onze Broeders hebben daar in het hoope
Noorden zulk een uitnemende gelegenheid om
Christelijke lectuur te verspreiden. Zij komen
in aanraking met duizenden van onze landge-
nooten, die maandenlang verstoken zijn van
de bediening des Woords, ja waaroor er
veelen zijn die met dat Woord geheel onbekend
zijn.

Tot nu toe zijn er steeds geweest, die mij
van de noodige lectuur voorzagen.

Verleden jaar hadden wij het genoegen vijf
kisten naar Lerwick te kunnen zenden. Ik
hoop dat ook nu onze roepstem niet tevergeefs
zal zijn. Een ieder die zijn boeken eens na
Waarschijnlijk is er wel iets bij, wat voor de
visschers zeer goed dienst kan doen. Hebt gij
echter geen geschikte lectuur, verblijd mij dan

door een gave in geld, waarvoor ik dan Bijbels,
boeken enz., zal aanschaffen.

Reeds meermalen deed ik dit.

Uitgevers van tractaatjes zullen ons zeker
ook nu niet vergeten!

Uwe toezendingen ontvang ik gaarne vóór
22 Mei a. s. daar het anders te laat wordt.

S. T. GOSLINGA,

pred. te Schiedam. Westvest 39.

Buitenland.

Engeland. Eene poging tot oplos-
sing der schoolquaestie. Motie
voor scheiding van kerken staat.
Een woord van de Christian.

Een nieuwe poging is door het Engelse
ministerie in het werk gesteld om de school-
quaestie tot oplossing te brengen. Een wet werd
voorgesteld of liever een enkele paragraaf, die
door het Lagerhuis reeds werd aangenomen,
waarbij bepaald wordt, dat voortaan in de door
den staat overgenomen en kerkelijke scholen, de
kosten van het Godsdienstonderwijs niet meer
uit het geld van belastingbetalers zullen voldaan
worden. Als deze kleine "bill" ook door het
Engelsche Hoogerhuis wordt aangenomen, zal
de lijdelijke tegenstand, die in Engeland hier
en daar aan de bestaande schoolwet wordt ge-
boden, denkelijk wel ophouden. Vooral in
Wales vindt die tegenstand plaats, welke bestaat
in het weigeren van betaling der door de
overheid vastgestelde schoolbelasting. In het
voorstond Wales is dit verzet tegen de be-
staande wet zoo sterk, omdat daar de meerderheid
der bevolking tot de Dissenters behoort. Of
de nieuwe paragraaf hen bevredigen zal?

Het Engelsche Lagerhuis nam ook deze
dagen een motie aan, die de strekking heeft,
de wenschelijkheid uit te spreken van de los-
making der banden die de kerk aan den Staat
verbinden. Deze motie werd voorgesteld door
afgevaardigden die tot de Dissenters behooren.
Voor Engeland zal die motie voorloopig geen
practische gevolgen hebben, daar de regering
zich tot niets heeft willen verplichten. Toch is
het aannemen van zulk een motie een teken
des tijds. Wellicht zal het echter in Wales spo-
dig tot scheiding van Kerk en Staat komen,
evenals deze reeds in Ierland tot stand kwam.
In Ierland behoort het grootste deel der bevol-
king tot de Roomsche Kerk, en het ging op
den duur niet aan om de kleine Protestantische
Staatskerk op kosten van het algemeen met
uitsluiting van de andere kerken te onderhouden.
Hetzelfde is sedert jaren het geval in Wales,
en daarom zou het ons niet verwonderen, dat
welra ook daar de financiële band die de Engelse
Kerk aan den Staat bindt, werd verboden.

In *The Christian* vinden wij de volgende
opmerkingen, die wel ook in onze kringen
mogeen overwogen worden. Bij de critiek, die
dikwijls gemaakt wordt op de kerken en hare
roeping ten opzichte van het volk, wordt vaak
over het hoofd gezien, dat de maatschap
voor het succes, die in de wereld aangelegd
wordt, geheel verschilt van dien welke de Heere
zelf heeft vastgesteld.

In "de grondwet van het Koninkrijk Gods",
zeide Hij tot Zijne discipelen, dat de weg ten
leven nauw is en de poort eng die tot het
leven leidt, en dat weinigen dezelve vinden.
Zijn eigen optreden onder het volk bewees dit
op een treffende manier. Duizenden verdronken
zich om Hem toen Hij uitwendig gaven uit-
deelde — een handvol menschen bleef over,
die Hem als Zaligmaker noodig had. Dit is
gedurende de negentiende eeuw van het bestaan
van de Kerk van Christus telkens opnieuw
aan den dag gekomen. Het is nooit moeilijk
op de een of andere manier het volk te be-
reiken. "Success" ligt langs de lijn van den
minsten wederstand. Maar juist omdat het
Evangelie het wederstaan van de zonde en
selverloochening eischt, is de weg smal en de
poort eng. Het is verkeerd een tegenstelling te
maken tusschen het "success" waardoor volks-
menigten vergaderd worden met het doel om
haar te amuseren, en de "mislukking" van
weinig menschen, die met alle macht aangezet
worden om tot elken prijs den wil Gods te
doen. Wij behooren evenzeer te waken tegen
de uitersten: het goedpreken der indolentie en
het aanvaarden van elk "success" als een bi-
zonderen goddelijken zegen.

Men mag geen steen onaangeroerd laten om
de menschen door alle wettige middelen onder
Christelijken invloed te brengen; maar wan-
neer dat gedaan is, zal het toch altijd waar
blijven, dat de poort tot het leven nauw is.

— Dr. Pierson over het spreken
in tongen.

In de laatste jaren zijn in verschillende cen-
tra als Los Angeles, Californië, zekere deelen
van Indië en China, Noorwegen, Zweden, Wales
enz. ongewone verschijnselen op geestelijk ge-
bied waargenomen. Sommigen meenden, en
hielden dit met veel nadruk staande, dat deze
verschijnselen hun oorsprong hebben in een
buitengewone gave van den Heiligen Geest,
namelijk het spreken met tongen, gelijk dit in
den apostolischen tijd te Corinthen gevonden
werd.

De bekende Amerikaanse predikant Dr.
Arthur T. Pierson, die tegenwoordig in Eng-
land vertoevende, zich zoo krachtig weert tegen
de z. g. nieuwe Theologie, heeft ook gemeend
over die verschijnselen zijn oordeel te moeten
uitspreken, en daarom begon hij met een ont-
leding van hetgeen in 1 Cor. XIV te lezen
staat.

Daar in Nederland met name bij de zich
noemde Apostolischen ook de bovenbedoelde
verschijnselen zich voordoen en deze daaruit
meenen te mogen afleiden, dat zij een levend
geloof bezitten, terwijl aan andere kerken een
dood geloof wordt toegeschreven, zoo is het
niet ondienstig om in enkele woorden te resu-
meeren wat Dr. Pierson uit genoemd hoofdstuk
put. Het is voor hen die eenige studie van
deze zaak en daarom van 1 Cor. XIV gemaakt
hebben, niets nieuws, maar ter wederlegging van
een nieuwe secte die meent de H. Schrift "hout,
hooi en stoppelen" te kunnen noemen, wij zij
het goed en de edelgesteenten dagelijks uit
den hemel ontvangt, kan het zijn niet hebben,
uitten te zetten wat Dr. Pierson op grond der
Schrift leert.

1. Het spreken in een vreemde tong (de
Slatenvertaling heeft volgens ons ten onrechte
vertaald "taal") is onverschillig voor de ge-
meente. Als het erit is en niet nagemaakt,
is het als zoodanig alleen bekend bij God.

2. Het spreken met tongen is daarom niet
stichtelijk voor de menschen. Terwijl het pro-
pheteeren nuttig is tot "stichting, vermaning en
vertroosting", zoo kan het spreken in tongen
de hoorders slechts doen verbazen.

3. Het spreken in tongen is daarom ver-
gelijkenderwijze ongewenscht en ondienstig.
Onder de geestelijke gaven wordt het in 1 Cor.
XII 7-10 onder de laatste genoemd, terwijl
zeven gaven des Geestes daarvoor vermeld
worden.

4. Het spreken met tongen, zal het werkelijk
waarde hebben, is afhankelijk van een andere
gave des Geestes, namelijk het uitleggen der
tongen (1 Cor. XII: 10). Er is in het spre-
ken in tongen zonder uitlegging geen heil.

5. Bovendien kan het spreken in tongen
ontaarden in een ijdel verhaal van woorden;
niemand kan zeggen, wat daarvan gezond
en wat daarvan ongezond is en wat daarin
valsche en wat daarin echt is.

6. Het spreken in tongen is eerder een middel
tot verdeeldheid als tot nauwere verbinding.
Toen men in Babel elkander niet meer ver-
stond, werd het menschelijk geslacht verstrooid,
en daarom ook, indien ik de kracht der stem
niet weet, zoo zal ik hem die spreekt barbaarsch
(dat is: een vreemdeling) zijn en hij die spreekt
zal bij mij barbaarsch zijn.

7. Zulk een gave is daarom meer een belemme-
ring dan een bevordering van een gemeen-
schappelijke godsdienstoefening.

8. De apostel beoogt dan ook dat het spreken
in tongen alleen, zonder uitlegging, verkeerd
moet werken. Hij zegt o. m.: "Indien dan de
gehele gemeente bijeenvergaderd ware en zij
alleen in vreemde tongen spraken, en eenige
ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden
zij niet zeggen, dat wij uitnuijg waart?"

9. Wanneer de gave van het spreken in tongen
is geschenken, dan moet het gebruik maken
hier gave behoorlijk geregeld worden. Volgens
die regeling mogen slechts twee, hoogstens drie
personen in de gemeente in tongen spreken, en
dan niet te gelijk, maar de een na den ander,
terwijl zij die de gave bezitten, moeten zwijgen
wanneer er geen uitlegger is.

10. De apostel beoogt ten slotte, dat God
geen God van verwarring, maar van vrede is.
Daarom, het spreken in tongen moet niet ver-
boden worden, het is niet te begeeren, maar
wel dient gestreefd naar de stichtelijke, onder-
wijzende, verstaanbare uitgang van de leeringen
die door den Heiligen Geest ingegeven worden.

11. Voorts toont Dr. Pierson aan dat het
spreken met tongen zoo gemakkelijk kan nage-
bootst worden. De duivel die een meester is in
het nabootsen, legt er zich vooral op toe om
de openbaringen van den Geest Gods na te
doen. De uitlegging kan niet alleen het spreken
met tongen stichtelijk maken, maar door haar
van men alleen te weten komen, of zulk spreken
door den Geest of nagemaakt is.

12. Sommigen meenen dat de uitdrukking
van Paulus, "laat de vrouwen zwijgen in de
gemeente", speciaal doelt op het spreken met
tongen. Zij liepen gevaar toen zij tot de vrij-
heid die in Christus is, geroepen werden, tot
een wild fanatisme te vervallen. Wat moet nu
ons oordeel zijn over "het spreken in tongen"
in den tegenwoordigen tijd? In geen enkel geval
ging dit spreken vergezeld van de gave der uit-
legging; daarom moet het, bij afwezigheid van
een uitlegger, onderdrukt en niet uitgelokt
worden.

Maar juist het tegenovergestelde heeft in deze
dagen plaats. Men zoekt die openbaringen op
te wekken door langdurig vasten en gebed,
alsof de kracht om te spreken in tongen, al is
dit spreken ook onverschillig voor anderen,
de groote gave bij uitnemendheid is. Er zijn
wilde uitbarstingen van fanatisme geweest, die
eene onordelijke vergadering tot een Babel van
verwarring maakten.

Toen deze gave der tongen zich het eerst
in Amerika openbaarde, leidde dit in een van
de grootste kerken van de kust van de Stille
Zuidzee tot scheuringen; dit ging vergezeld van
zulk uitersten in andere richting dat het be-
houdende volk van verre stond.

In Engeland kwam bij eenzelfde be-
weging de eigenwilligheid bijzonder aan het
woord. In plaats dat de geest der profeten
den profeten onderworpen was, was er een
hardnekkig voortgaan op verschillende manier
zonder dat men het ook wilde leenen aan
het Woord Gods. In geen enkel opzicht werd
het openbaar, dat door deze manifestaties iets
goeds werd uitgewerkt. Men was als verplaatst
in de dagen toen het Irvingisme voor het eerst
optrad. Het is ook uitgekomen, dat vele van
die manifestaties niet vrucht waren van fanatisme,
maar van bedrog.

N. Amerika. Curiositeiten?

Onder dezen titel vonden wij in de *Wachter*
het volgende:

Het Oosten schrijft: "Heeft men vroeger wel
dergelijke ellende, doch onder andere vormen
gekend, ook het ongelooft blijft precies eender;
alleen maar, het wijst zijne vormen.

Rev. Dr. Davis W. Clark president van de
Methodistische Predikers unie van Cincinnati,
O., sprak enkele dagen geleden de volgende
schitterende woorden tot zijne broeders de
eerw. predikanten:

"Het koninkrijk Gods is binnen in u. Gij
kunt dat niet in boeken schrijven. Dat konink-
rijk is niets dan liefde en dienst en geloof.
Onze leerstellingen mogen we als curiositeiten
bewaren en een plaatsje geven in een kast
boven op zolder. We mogen ze bewaren, net als
vij predikanten de ons voorgeschreven regels
bewaren. Ook die regels vernietigen we niet,
neen, we bewaren ze als een curiositeit, onschoon
we weten dat we die regels niet meer kunnen
naleven